

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

P-573/25-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja ČETIRI FARAONA d.o.o. Lokva Rogoznica, Ivašnjak I 6, OIB: 20828023306, kojeg zastupa punomoćnica Dijana Vulić, odvjetnica u Splitu, Trg Hrvatske bratske zajednice 8, protiv tuženika DS GRADNJA d.o.o. Novi Vinodolski, Korzo hrvatskih branitelja 50A, OIB: 61180553324, kojeg zastupa Milorad Komadina, odvjetnik u Novom Vinodolskom, Korzo hrvatskih branitelja 50 a, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 1. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 20. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

- I. Održava se na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ede Biondić iz Senja, poslovni broj Ovr-4109/2024 od 16. prosinca 2024. kojim je naloženo tuženiku DS GRADNJA d.o.o. Novi Vinodolski, Korzo hrvatskih branitelja 50A, OIB: 61180553324, platiti tužitelju ČETIRI FARAONA d.o.o. Lokva Rogoznica, Ivašnjak I 6, OIB: 20828023306, glavnicu u iznosu od 3.820,08 eura (tri tisuće osamsto dvadeset eura i osam centi) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 1. kolovoza 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura (dvjesto sedamdeset i pet eura) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 17. prosinca 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.
- II. Nalaže se tuženiku DS GRADNJA d.o.o. Novi Vinodolski, Korzo hrvatskih branitelja 50A, OIB: 61180553324, u roku od 15 dana naknaditi tužitelju ČETIRI FARAONA d.o.o. Lokva Rogoznica, Ivašnjak I 6, OIB: 20828023306, troškove parničnog postupka u iznosu od 1.459,65 eura (tisući četiristo pedeset i devet eura i šezdeset i pet centi) u roku od 15 dana, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 20. srpnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Ede Biondić iz Senja, poslovni broj Ovr-4109/2024 od 16. prosinca 2024., naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju ukupan iznos od 3.820,08 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Navedenim rješenjem tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju i trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura.
2. Protiv ovog rješenja tuženik je podnio prigovor osporavajući postojanje tužiteljeve tražbine. Predložio je da sud pobijano rješenje o ovrsi stavi izvan snage te da se postupak nastavi kao povodom prigovora protiv platnog naloga.
3. Rješenjem Općinskog suda u Crikvenici, Stalna služba u Senju, poslovni broj Povrv-48/2025-5 od 23. srpnja 2025. stavljeno je izvan snage predmetno rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te su u tom dijelu ukinute provedene radnje, a postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Potom se taj sud rješenjem poslovni broj Povrv-48/2025-7 od 9. rujna 2025. oglasio stvarno nenadležnim te je po pravomoćnosti rješenja predmet ustupljen Trgovačkom sudu u Rijeci.
4. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-573/2025-2 od 24. listopada 2025. tužitelj je pozvan u roku od 15 dana od primitka tuženikovog prigovora iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoju tražbinu i predložiti održavanje rasprave, a tuženik je pozvan u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i prigovore, predložiti dokaze i održavanje ročišta sukladno odredbi čl. 461. a st. 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; dalje: ZPP) te su strankama dana i druga odgovarajuća upozorenja sukladno odredbi čl. 461. a st. 8. ZPP-a.
5. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je osporavao navode iz tuženikovog prigovora. Isticao je kako tuženik nije negirao ili osporavao račun kojeg mu je ispostavio tužitelj za izvršene usluge te se pozivao na dokumentaciju („WhatsApp“ poruke) koje su izmjenjivali zastupnici po zakonu stranaka, ističući kako iz njih proizlazi da tuženik priznaje postojanje duga. Predlagao je da sud prihvati tužbeni zahtjev.
6. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka osporavao osnovanost i visinu utužene tražbine. Isticao je kako nije utrošena količina materijala sadržana u računu te da tužitelj nije dokazao da su stavke s računa izvršene, odnosno u tim količinama stvarno i ugrađene. Pojasnio je kako je tužitelj bio podizvođač dok je tuženik bio glavni izvođač za radove koji su se izvodili u 2022. i 2023. godini te je tuženik podmirivao račune podizvođača – ovdje tužitelja, nakon uplata izvršenih od strane investitora. Suprotno tužiteljevim navodima, iz dostavljenih „WhatsApp“ poruka ne proizlazi priznanje duga, već iste dokazuju poslovni odnos koji je postojao između stranaka koji poslovni odnos tuženik nije osporio. Nadalje je isticao kako iz utuženog računa nije jasno koji dio

računa se odnosi na redovne, a koji dio na naknadne radove. Prema njegovim navodima, stranke su usmeno dogovorile iznos za naknadne radove, na koji je pristao i investitor, međutim, tužitelj je prilikom izdavanja računa proizvoljno povišio dogovoreni iznos. Tuženik je više puta usmeno na isto upozoravao tužitelja te nije priznao dug već je tužitelju isplatio iznos po računu koji ni investitor niti tuženik nisu osporavali tužitelju, dok je preostali, ovdje utuženi iznos računa tuženik osporio.

7. Sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu. U postupku su saslušani zastupnici po zakonu stranaka i to Mladen Perković za tužitelja i Drago Komadina za tuženika te svjedoci Ivica Perković i Stipe Perković.

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Predmet ovog spora je tužiteljeva tražbina po osnovi naknade za izvedene radove koje je tužitelj kao podizvođač izvršio angažiran od strane tuženika kao izvođača na objektu u mjestu Čelina kraj Omiša (radovi iskopa, armirano betonski radovi, dio izolacije). Tužitelj je izdao tuženiku račun broj 115-1-1 prema zadnjoj (okončanoj) situaciji na iznos od ukupno 57.200,09 eura od čega je tuženik (nesporno) tužitelju platio iznos od 53.380,00 eura, dok je preostali iznos u visini od 3.820,08 eura predmet ovog spora.

10. Iz računa na stranici 64 spisa proizlazi da je tužitelj tuženiku obračunao radove iskopa i odvoza materijala, nabave i ugradnje tampona, nabave i postavljanja čepaste folije, premazivanja zidova recitolom, betoniranja podloznog betona, betoniranja temelja ogradnih zidova, betoniranja ogradnih zidova, betoniranja ploče (terase) te nabave i ugradnje armature. Izvedeni radovi i materijal specificirani su u računu prema količinama i jediničnoj cijeni. Iz iskaza svjedoka i zastupnika po zakonu stranaka proizlazi da je tužitelj izveo sve radove za koje ga je angažirao tuženik te da tuženik nije prigovarao zadnjoj (okončanoj) situaciji na temelju koje je izdan sporni račun kojeg tuženik nije u cijelosti platio. Naime, i sam zastupnik po zakonu tuženika, Drago Komadina, je isticao kako je suradnja s tužiteljem bila odlična od početka te da je tako i završila. Uz to, zastupnik po zakonu tuženika naveo je kako tužitelju nije osporio zadnju situaciju, odnosno količine izvedenih radova i materijala navedene u toj situaciji ističući da je tužitelj rekao kako će napraviti popust (na zadnju situaciju), međutim, da se tužitelj predomislio vezano uz popust nakon čega se tuženik razočarao i osporio taj (neplaćeni) dio računa. Zastupnik po zakonu tuženika izričito je izjavio kako ne osporava količine navedene u utuženom računu. Kod takvog stanja stvari, kada sam zastupnik po zakonu tuženika ističe da ne osporava količine izvedenih radova iz zadnje situacije te da je osporio račun zato jer mu tužitelj nije odobrio popust, zaključak je ovog suda da je tuženikovo osporavanje paušalno i bez utemeljenja na stvarnim okolnostima. Naime, tuženik je tužiteljevu tražbinu počeo osporavati tek kada mu tužitelj nije odobrio očekivani popust što upućuje na zaključak prema kojem je to osporavanje bilo bez uporišta i bez osnovanih razloga, nastalo jedino kao posljedica tuženikovog nezadovoljstva zbog neodobrenog popusta. Dodatno, a u odnosu na sporni popust, napominje se da iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi da su stranke usuglasile manju (ukupnu) cijenu prema okončanoj situaciji od one u njoj

navedene. Dogovor o umanjenju cijene spominjao je jedino tuženikov zastupnik po zakonu pri čemu ni on sam nije znao reći za koliki iznos su stranke ugovorile (eventualno) smanjenje cijene. Prema tome, a kako tuženikovi navodi vezani uz umanjenje cijene nisu potkrijepljeni drugim dokazima, sud je (i) taj prigovor tuženika ocijenio neosnovanim (čl. 219. st. 1. u vezi sa čl. 221. a ZPP-a). Dodatno, ističe se i da iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika (ali i ostalih saslušanih osoba) proizlazi da su jedinične cijene navedene u računu predstavljale cijene koje su stranke ugovorile troškovnikom. Prema tome, a kako količine u suštini nisu bile sporne (tuženikov zastupnik po zakonu je svojim iskazom otklonio osporavanje), a jedinične cijene iz računa nisu odstupale od onih ugovorenih troškovnikom, zaključak je ovog suda da je tuženik dužan tužitelju platiti i preostali (neplaćeni) iznos po utuženom računu kojeg tuženik (proizvoljno) nije platio, očekujući (bez dokazanog dogovora) da će tužitelj umanjiti cijenu po zadnjem računu. Pored navedenog, o postojanju tuženikovog duga prema tužitelju svjedoči i poruka tuženikovog zastupnika po zakonu upućena tužiteljevom zastupniku po zakonu putem aplikacije „WhatsApp“ (stranica 66 spisa) u kojoj je tuženik, 18. rujna 2023., dakle, nakon izdavanja spornog računa koji je izdan 31. srpnja 2023., naveo da će platiti ostatak duga čim mu investitor (gđa Biljana) plati. Drugim riječima, tuženik ni u toj poruci nije osporavao izdani račun, količine izvedenih radova i jedinične cijene, već je obećao ispuniti svoju tražbinu što dodatno doprinosi zaključku o neosnovanosti njegovog osporavanja. Okolnost prema kojoj je tuženik u drugoj „WhatsApp“ poruci (stranica 67 spisa) od 9. listopada 2026. predlagao „da se nađu na pola onog iznosa“ također ne znači da su stranke ugovorile umanjenje cijene već jedino može upućivati na zaključak o tome da su o tome razgovarale, ali bez konkretnog dogovora s učinkom stvaranja konkretnih prava i obveza.

11. Slijedom navedenog, a kako iz provedenih dokaza proizlazi zaključak prema kojem je tužitelj kao podizvođač za tuženika kao glavnog izvođača izveo radove specificirane u računu 115-1-1, a tuženik mu nije u cijelosti platio te radove, već mu je po tom računu ostao dužan platiti iznos od 3.820,08 eura, ovaj sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev te je primjenom odredbe čl. 620. st. 1. („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) i čl. 451. st. 3. ZPP-a presudio kao u izreci. Odluku o zakonskim zateznim kamatama na utuženi iznos glavnice sud je donio primjenom odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

12. O troškovima parničnog postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od po 200,00 eura za sastav podneska od 4. kolovoza 2025. i 22. prosinca 2025. (Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje: Tarifa) te za pristup ročištima od 31. ožujka 2026., 30. lipnja 2026. i 1. srpnja 2026. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), iznos od po 50,00 eura za sastav podnesaka od 10. studenoga 2025. i 31. ožujka 2025. (Tbr. 8. t. 4. Tarife), pripadajući PDV u visini od 275,00 eura (Tbr. 46. Tarife) te trošak sudske pristojbe na presudu u visini od 84,65 eura (Tar. br. 1. i 2. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi – „Narodne novine“ broj 37/23), odnosno ukupno 1.459,65 eura. Zato je odlučeno kao u točki II. izreke. Tužitelj ima pravo i na naknadu troškova ovršnog postupka (o čemu je odlučeno točkom I. izreke presude) na ime sastava prijedloga za ovrhu s pripadajućim PDV-om (Tbr. 11. t. 1. Tarife) te troškova javnog bilježnika, a kako je to određeno rješenjem o ovrsi sukladno čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 9/21). Kamata na trošak ovršnog postupka određena sukladno čl. 30.

Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24), dok je kamata na trošak parničnog postupka određena sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a u vezi sa čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Rijeci 20. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a.).

Žalba ne odgađa ovrhu (čl.467.a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-fdaca**

Kontrolni broj: **0adfd-6eed0-bdc14**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.